

TYÖVÄENLUOKKA JA SEN „PARLAMENTTI”-EDUSTUSTO

III KIRJOITUS ²⁴⁶

Kolmannen Duuman sosialidemokraattinen puolue ryhmä Venäjällä oli ensimmäinen sosialidemokraattinen duumaryhmä, joka sai toimia muutaman vuoden ja „kokeilla” pitkän aikaa yhteistoimintaa työväenluokan puolueen kanssa. Ymmärrettävistä syistä emme voi tässä kertoa tuon yhteistoiminnan vaiheita. Me voimme ja meidän täytyy mainita vain pääasia: miten puolueen kehitys *heijastui* duumaryhmässä? miten muuttuivat duumaryhmän *suhteet* puolueeseen?

Ensinnäkin on pantava merkille se seikka, että III Duuman sosialidemokraattisen puolue ryhmän toiminnan ensi askeleet herättivät puolueen enemmistössä kerta kaikkiaan tyytymättömyyttä ja ne tuomittiin jyrkästi. Duumaryhmässä oli huomattava yliote menshevikeillä, jotka olivat oppositiossa vuonna 1907 tehtyjä puolueen päätöksiä vastaan ²⁴⁷, ja III Duuman sosialidemokraattinen puolue ryhmä jatkoi tätä „oppositiota” tai omaksui sen.

Puolueen ja duumaryhmän välillä alkoi tavallaan taistelu. Duumaryhmän julkilausumaa moitittiin — ja täydellä syyllä — opportunistista. Puolueen enemmistön tai koko puolueen mielipidettä edustaneet äänenkannattajat arvostelivat useaan otteeseen duumaryhmän opportunistisia tekoja ja totesivat, että eri kysymyksissä duumaryhmä ei ollut esittänyt täydellisesti puolueen kantaa tai oli esittänyt sen väärin.

Pitkä luettelo III Duuman puolue ryhmän tekemistä ja oikaistavista virheistä sekä vääristä hankkeista tunnustettiin virallisesti joulukuussa 1908 ²⁴⁸. Tällöin tietystikin sanottiin selvästi, ettei syy ole yksinomaan duumaryhmässä, vaan myös *koko* puolueessa, jonka pitäisi tehdä

enemmän työtä duumaedustustonsa parissa ja yhdessä sen kanssa.

Tämän työn tulokset ovat kaikkien nähtävissä. Vuodesta 1908 vuoteen 1912 puolueessa tapahtui menshevismien oikeistosiiven kehittyminen *likvidaattoruudeksi*. Bolshevikkien ja puoluekantaisten menshevikkien²⁴⁹ nelivuotista taistelua likvidaattoruutta vastaan ei voida pyyhkäistä pois historiasta, niin kovin kuin „Lutsh” sitä tahtoisikin.

Näiden neljän vuoden aikana sosialidemokraattinen duumaryhmä muuttui puoluetta *vastaan* oppositiossa olleesta, puolueen arvostelemasta ja menshevikkien puolustamasta (ja opportunistisissaan toisinaan suorastaan suosimasta) ryhmästä — *likvidaattoruudenvastaiseksi* ryhmäksi.

Kolmannen Duuman puolueyhjmän jäsenten jakautuminen sanomalehdittäin vuoteen 1912 mennessä todistaa sen asiakirjallisesti. Astrahantsev ja Kuznetsov toimivat likvidaattorien „Zhivoje Delossa”. Belousov samoin, mutta sittemmin hän *erosi tykkänään duumaryhmästä* lähetettyään sille *äärimmäisen likvidaattoruushenkisen* kirjelmän, jossa vetosi myötämielisesti Martoviin ja „Nasha Zarjaan”²⁵⁰ (tämä hra Belousovin historiallinen kirjelmä ilmestyyne kohdakkoin päivänvaloon).

Edelleen, Shurkanov toimi sekä likvidaattorien että anti-likvidaattorien lehdessä. Gegetshkori ja Tshheidze eivät olleet kummassakaan. Muut *duumaryhmän 8 jäsentä* (Voronin, Voiloshnikov, Jegorov, Zaharov, Pokrovski, Priedkalin, Poletajev ja Surkov) avustivat *antilikvidaattorien* lehtiä.

„Nasha Zarja” toi vuosina 1911—1912 useita kertoja julki tyytymättömyytensä sosialidemokraattiseen duumaryhmään: likvidaattoreita ei voinut miellyttää menshevistisen duumaryhmän siirtyminen likvidaattoruuden vastustajain kannalle.

Mustassa Duumassa saatu työkokemus ja kokemus joka saatiin taistelussa likvidaattoruuden suohon suistunutta menshevismien oikeistosiipeä vastaan — kaikki tämä sysäsi III Duuman sosialidemokraattista puolueyhjmiää vasemmalle, lähemmäksi puoluetta, pois opportunistista.

Tämän neljä vuotta käydyin taistelun oivallisen historian, *taistelun jota puolue kävi duumaryhmän puoluekantaisuuden puolesta* (tässä on tietystikin puhe vain aatteellisesta

suunnasta, toimintalinjasta), ovat hyvin monet taipuvaisia unohtamaan — varsinkin ne, joita se ei ole miellyttänyt. Mutta tämä historia on tosiasia. Se on pidettävä mielessä. Siitä on lähdettävä neljännen Duuman puolueyhymää arvosteltaessa; siitä seuraavassa kirjoituksessa.

V. I.

*Kirjoitettu
ennen joulukuun 11 (24) päivää 1912*

*Julkaistu ensi kerran v. 1954
„Kommunist“ aikakauslehden
6. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
